

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/24554,Weychert-Boguslawa.html>
2024-04-24, 20:16

Bogusława Weychert

Bogusława Weychert

Sanitariuszka Batalionów Chłopskich, współuczestniczka akcji

ratowania rodziny żydowskiej, aktywistka społeczna.

Bogusława Weychert z d. Szalach urodziła się we wsi Sroczków w gminie Pacanów 12 marca 1921 r. Miała ośmioro rodzeństwa. Około 1923 r. rodzina przeniosła się do Kowalewa Pomorskiego. Przed 1939 r. Bogusława skończyła szkołę zawodową w Wągrowcu i zamierzała wraz z przyjaciółką założyć zakład gorseciarski. Plany zawodowe miały związek z jej uzdolnieniami artystycznymi: pasjonowała się m.in. malowaniem akwarel. Wojna te plany zburzyła. We wrześniu 1939 r. z obawy przed niemieckimi eksterminacjami na Pomorzu rodzina przeniosła się w Kieleckie do wsi Karsy Dolne koło Pacanowa. Ojciec poprowadził tam gospodarstwo rolne. Był żołnierzem Batalionów Chłopskich, a ona wraz z dwoma siostrami pełniła w organizacji służbę sanitariuszki i kolporterki gazetek konspiracyjnych. Wzięła udział w ukrywaniu w gospodarstwie trzyosobowej rodziny żydowskiej.

Z Kars Dolnych rodzina uciekła jesienią 1944 r. po nadejściu frontu. Pod koniec wojny Bogusława wyjechała do Lublina i tam wyszła za mąż za Wacława Weycherta – żołnierza AK. Potem wszyscy zamieszkali w Kowalewie Pomorskim. Stałe zajęcie miał tylko mąż, więc rodzina była biedna. Bogusława nie podjęła pracy zawodowej, oddała się wychowywaniu dzieci. Okresowo wynajmowała się do prac polowych za żywność, na dzierzawionych działkach prowadziła własne uprawy, m.in. tytoń. W tych działaniach pomagali jej dorastający synowie, co scalało rodzinę i budowało więzi.

Bogusława zawsze była ciekawa świata, pełna otwartości na ludzi i zdarzenia. Kiedy w Kowalewie Pomorskim podupadało koło ZBOWiD, podjęła się pracy w charakterze jego sekretarza. Prowadziła dokumentację koła, kierowała komisją socjalno-bytową, była sekretarzem sekcji do spraw kobiet. Po zakończeniu formalnej działalności, już w domu, nadal chciała być pomocna i wielokrotnie wspierała członków koła. Doradzała w trudnych sprawach, pisała dla nich pisma do urzędów. Była też aktywnym członkiem Kowalewskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Po przemianie ustrojowej i powstaniu możliwości łatwego podróżowania, do ukończenia 78. roku życia zwiedzała Europę, fascynowały ją wyspy greckie, odwiedziła Kanadę. Była ciekawa tego, co dzieje się wokół, śledziła wydarzenia krajowe, kierunki zachodzących zmian, kibicowała działaniom Solidarności. Patriotyzm i zaangażowaną postawę społeczną zaszczerpił jej ojciec, dla którego – oprócz rodziny – były to wartości najważniejszą.

Została odznaczona Krzyżem Partyzanckim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarła 9 września 2020 r. w szpitalu w Toruniu.

Przejdź do relacji

BOGUSŁAWA WEYCHERT

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)